

EȘECUL SECURITĂȚII SPAȚIULUI VIRTUAL

Călin M. RANGU,
vicepreședinte CEO
IIRUC Service

In martie 2009, congresul SUA a propus „The Cybersecurity Act for 2009”, iar în primul paragraf se afirmă că „Eșecul Americii de a proteja spațiul virtual este cea mai mare urgență pentru securitatea națională”. Dacă SUA eșuează, nici o altă țară nu poate fi într-o poziție mai bună, având în vedere investițiile uriașe în domeniu, pe care numai o putere mondială le poate realiza. În plus, a venit și criza economică, o altă furtună planetară pornită din SUA, care, în domeniul securității IT, are două efecte periculoase. Primul este reducerea personalului IT din companii, pentru reducerea cheltuielilor generale. O parte din acest personal va trece de pe baricada băieților buni în cea a băieților răi. Cel de-al doilea impact al crizei este reducerea cheltuielilor pentru asigurarea securității, a testelor de penetrare, a managementului riscurilor etc. Piața serviciilor de securitate adresate corporațiilor a scăzut cu peste 70% în SUA. Expunerea sectorului privat se adaugă expunerii sectorului public, care oricum nu avea forța de a lupta eficient. Astfel, o slăbire generală a mana-

gementului securității va avea consecințe periculoase pe termen lung, fapt care în final va crește costurile de remediere a efectelor distructive.

Situația securității internetului este destul de confuză. Statele au nevoie de ajutor pentru a trece de testele de securitate care vor apărea, în timp ce guvernele sunt încă în faza de creionare a măsurilor. Internetul a devenit o resursă critică, de importanță națională. Nu mai este doar o structură eterogenă și anarhică de servere și servicii. Societatea, economia cresc odată cu internetul. Băncile derulează tranzacții pe internet, iar statul organizează licitații pe internet. Societatea în sine se organizează în rețele virtuale Web 2.0 pe internet. Companiile private nu au abilitatea și nici scopul de a stăpâni devierile, firmele de stat cu atât mai puțin, iar băieții răi îi depășesc pe toți în imaginație și capabilități.

Cele două sectoare, cel public și cel privat, trebuie să-și unească eforturile. Zona legislativă trebuie să mute dialogul de la responsabilitățile corporatiste, foarte importante de altfel, la responsabilitățile naționale. Parte a soluției trebuie să fie în

mod direct și furnizorii de servicii și soluții. De asemenea, ar trebui să se poarte discuții referitoare la autentificarea și identitatea fiecăruia în mediul virtual și libertățile civile aferente.

În trecut, schimbările datorate noilor tehnologii, cum au fost telefonul, televiziunea, rețelele de transport, nu au necesitat măsuri de securitate deosebite, iar incidentele erau departe de a fi catastrofice. Managementul riscurilor este ceva ce autoritățile statului pot învăța din sectorul privat, care are atât tehnologiile, cât și banii de a le fi testat și implementat, însă la scara redusă a unei singure entități. Trebuie să se treacă de la emiterea de reglementări și legi la managementul riscurilor la nivel național, integrat public-privat.

Se discută mult despre CERT – Centrele de Răspuns în Situații de Urgență. În România, acest concept există mai mult pe hârtie, iar în alte țări este deja implementat. România ar trebui să fie conectată la rețeaua internațională de răspuns la situații de urgență în domeniul securității IT, atât ca beneficiar, cât și ca furnizor de informații.

Statele lumii sunt nepregătite în fața furtunilor din spațiul virtual, care pot afecta pe termen lung, prin cascadă, coordonarea între instituții, guverne și sectorul privat. Ar trebui instituită o nouă paradigmă a leadership-ului în spațiul virtual, prin existența unei voci unice la nivel statal, iar aceste voci unice la nivel mondial să fie interconectate, la fel cum și internetul interconectează miliarde de oameni.

Un element esențial este mediul universitar, pepiniera principală a „inovațiilor problemă” din internet. Atragerea studenților, a forumurilor studențești, în această problematică, a devenit o necesitate.

Astfel, singura soluție stabilă poate fi un parteneriat public-privat între autorități, companii private, furnizori de servicii și soluții și mediul universitar.